

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – az előállítás időtartamával kapcsolatos panasznak

helyt adok,

minden egyéb tekintetben a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a), e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos személyesen megjelent a Panasztestület Ügyfélszolgálati Irodáján, majd jegyzőkönyvbe foglalt panaszt terjesztett elő a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés kapcsán. A Panaszos kérte, hogy a rendőri intézkedés elleni kifogásait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos panaszában előadta, hogy *-n * óra körüli időben megjelent a * szám alatti lakása előtt 6 fő civil személy, 4 fő rendőr, majd később megint 4 fő rendőr. A 6 fő civil személy körül az egyik – aki bírósági végrehajtó volt – felszólította őt, hogy hagyja el a lakását, mert az már nem az ő tulajdona, ezért az ajtón zárat fognak cserélni. A Panaszos igazolást kért, de nem kapott a rendőröktől.

A Panaszos szerint a végrehajtó „jogosultság” nélkül tevékenykedett, ezért kérte a rendőröktől, hogy „tartóztassák le”, de a rendőrök nem kezdeményeztek intézkedést a helyszínen. A Panaszos – a rendőrök felszólítására – többször végighallgatta a végrehajtót, aki – a Panaszos véleménye szerint – nem felelt meg a végrehajtói kinevezés feltételeinek és álláspontja szerint több okiratot is meghamisított már.

A Panaszos előadta, hogy az ítélet óta végrehajtási lapot nem kapott és a végrehajtási iratokat egyáltalán nem látta.

A helyszíni eljárás során a rendőrök a Panaszoszt csak arra szólították fel, hogy hallgassa végig a végrehajtót, aki a másfél órás eljárása során öt alkalommal ugyanazt ismételte el és teljesen figyelmen kívül hagyta a Panaszos érveit.

A rendőrök előállították a Panaszoszt jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülés miatt. Az előállító helyiségbe * órakor helyezték el és * órakor történt szabadításáig nem hallgatták meg, csak egy idézést adtak a részére. A Panaszos állítása szerint a „letételezés” közben eltűnt a kulcsosomója, amit nem is szerepeltettek a jegyzéken.

A Panaszos panasza végén azt sérelmezte, hogy a rendőrök nem azonosították magukat, nem tudta a rendőrök azonosító számát leolvasni.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat kifogásolta:

- a rendőrök azonosításának elmaradását (szolgálati fellépés módja);
- előállítását;
- előállításának az időtartamát;
- kulcsosomójának rendőrségen történő eltűnését;
- a rendőrök – a végrehajtóval szembeni – intézkedésének elmaradását.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében biztosított emberi méltósághoz, a IV. cikkében

foglalt személyes szabadsághoz, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz és a XIII. cikkben rögzített tulajdonhoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület vizsgálata során arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrök kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jártak el a végrehajtás helyszínén, jogszerű eljárást tanúsítottak, amikor tevékenységüket a végrehajtó intézkedései szerint fejtették ki. A Panasztestület szerint a végrehajtás foganatosítása érdekében a Panaszos eltávolításánál nem volt enyhébb eszköz, ami biztosíthatta volna a végrehajtás zavartalanságát, ezek alapján a Panaszos előállítására arányos volt.

A Panasztestület a rendelkezésére álló videofelvétel alapján megállapította, hogy az utóbb helyszínre érkező és az intézkedést irányító osztályvezető eleget tett az Rtv. 20. § rendelkezéseinek, ezért – a Panasztestület álláspontja szerint – a korábban érkező rendőrök esetleges mulasztása esetén sem sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panaszos kulcsomójának eltűnése kapcsán a Panasztestület megállapította, hogy a letéti jegyzéken a Panaszos úgy nyilatkozott, hogy a tőle elvett tárgyakat visszakapta, szabadításakor pedig nem kifogásolta, hogy eltűnt volna valamelyik tárgya, ezek alapján a kulcsomóval kapcsolatos kifogás megalapozatlan, ezek alapján nem sérült a Panaszos tulajdonhoz való joga.

A Panasztestület ugyanakkor megállapította, hogy a szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig tartó mintegy három és fél órás előállítás súlyosan sértette a Panaszos személyi szabadsághoz való jogát, tekintettel arra, hogy vele szemben – az előállítás időtartama alatt – semmilyen eljárási cselekményt nem foganatosítottak.

A Panasztestület megítélése szerint – az előállítás időtartama kapcsán – az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a Panasztestület Ügyfélszolgálati Irodáján rögzített jegyzőkönyv (panasz);
- önálló bírósági végrehajtó megkeresése;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály előállítás végrehajtásáról szóló jelentése;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolása;
- a Rendőrkapitányság letéti tárgyakról szóló jegyzőkönyve;
- a Rendőrkapitányság vezetőjének számú jelentése;
- 1 db DVD lemez (az intézkedésről a helyszínen rögzített videofelvételekkel);
- a Rendőr-főkapitányság Hivatala jelentése.

III.

A Panaszos a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panasztestület Ügyfélszolgálati Irodáján rögzített jegyzőkönyvben megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon, illetve a helyszínen készített videofelvételen túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a Panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amely előzmények a II. részben felsorolt bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 45. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A végrehajtó intézkedésével szembeni ellenszegülés esetén a végrehajtó tájékoztatja az ellenszegülést megvalósító személyt az ellenszegülés esetén követendő eljárásról és az ellenszegülés következményeiről, és közvetlenül a legközelebbi, általános rendőri feladatokat ellátó helyi rendőri szervhez fordul, amely köteles a végrehajtási eljárásban haladéktalanul közreműködni az ellenszegülés megszüntetése végett a végrehajtó intézkedésének befejezéséig.”

Az Rtv. 2. § (2) bekezdés b) pontja szerint:

*„(2) A rendőrség a feladatának ellátása során
b) segítséget nyújt – jogszabályban meghatározott esetben – az állami és a helyi önkormányzati szervek hivatalos eljárásának zavartalan lefolytatásához;”*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 37. §-a szerint:

„(1) Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá – ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri – végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt.

(2) A rendőrt az erre irányuló kérelem alapján az illetékes rendőrkapitányság vezetője rendeli ki, sürgős esetben a végrehajtási cselekményt foganatosító szóbeli kérésére is. A rendőr a

¹ Pl.:

1/2004. Büntető jogegységi határozat,

BH2009. 230,

Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre. Sürgős kirendelés esetén a rendőrkapitányság vezetője legalább kétfős járőrt vezényel ki, amelynek vezetőjét a parancsnoki állományból jelöli ki.

(3) A rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszer-cselekményt nem fogantatosíthat, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt. A rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől.

(4) A rendőr szolgálati előjárója köteles gondoskodni erősítésről, ha a feladat teljesítése nehézségekbe ütközik.”

Az önálló bírósági végrehajtó *-n kelt megkeresésében megkereste a Rendőrkapitányság vezetőjét.

A megkeresésében – a Vht. 45. § (1) bekezdésére hivatkozva – *-n * órára, a * alatti ingatlan kiürítéséhez és a bírósági végrehajtást kérő részére történő birtokba adáshoz rendőri közreműködést igényelt.

A megkeresés alapján a Rendőrkapitányság 2 fő munkatársa – az Rtv. 2. § (1) bekezdés b) pontja és a Szolgálati Szabályzat 37. §-a alapján – közreműködés céljából *órákor megjelent a helyszínen.

A helyszínre történt kiérkezésekor már ott tartózkodott a végrehajtási eljárást vezető bírósági végrehajtó, a végrehajtási eljárást segítő bírósági végrehajtó, illetve a zárszakértő és a lakás új tulajdonosa.

A megjelentek a megjelölt lakás ajtajánál – végrehajtási eljárás megindítása érdekében – folyamatos kopogtatással próbálkoztak a lakásba jutással. A folyamatos kopogtatás hatására a Panaszos nem reagált, ezért a helyszínen megjelent zárszakértő megkezdte a zárszerkezet kinyitását. Ekkor a lakás ajtaja kinyitásra került és a lakásból kilépett a Panaszos.

A végrehajtást vezető bírósági végrehajtó tájékoztatta a Panaszost a végrehajtási eljárás tényéről, annak rendjéről, illetve felvilágosítást nyújtott a végrehajtási eljárás során fennálló, a Panaszost megillető jogokról.

A Panaszos a tájékoztatásokat követően emelkedett hangnemben követelte, hogy a végrehajtási eljárás kerüljön felfüggesztésre, a rendőröktől követelte, hogy a bírósági végrehajtót „tartóztassák le”, eközben a végrehajtási eljárást, a végrehajtókat sértő módon becsmérelte és rendőri intézkedést követelt a végrehajtási eljárást fogantatosítókkal szemben. A Panaszos folyamatosan hangot adva nemtetszésének, kétségbe vonta a bíróság határozatát és a végrehajtási eljárás törvényességét, illetőleg az igazságszolgáltatást. A végrehajtási eljárást vezető bírósági végrehajtó számtalan alkalommal felszólította a Panaszost az együttműködésre, de a Panaszos folyamatosan kétségbe vonta az eljárás jogszerűségét, illetőleg kifogásának adott hangot a végrehajtó személyét illetően.

A helyszínre * órákor érkezett a Rendőrkapitányság rendészeti osztályvezetője, illetve a kapitányság szolgálatirányító parancsnoka is. A szolgálatirányító parancsnok a kiérkezést követően végrehajtott eseményekről 15:48 perces időtartamban videofelvételt készített, amely felvételek jelen eljárásban – DVD lemezre másolva – állnak rendelkezésre.

A panaszban megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) Szolgálati fellépés módja

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

A Panaszos panaszában azt állította, hogy a rendőrök nem azonosították magukat.

A rendelkezésre álló videofelvételek alapján bizonyosan megállapítható, hogy a helyszínre * órákor szolgálati egyenruhába utóbb kiérkező rendészeti osztályvezető jól hallható módon eleget tett az Rtv. 20. § (2) bekezdésben rögzített rendelkezésnek, ezek alapján a korábbi kiérkező rendőrök esetleges mulasztása esetén sem állapítható meg a Panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme, ugyanis a rendőri intézkedés – a rendészeti osztályvezető megérkezésétől – beazonosíthatóvá vált.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz alaptalan.

2.) Előállítás

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint:

*„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;”*

Az előzményi események ismertetése alkalmával már megállapításra került az a tény, hogy a rendőrség az önálló bírósági végrehajtói megkeresés alapján – figyelemmel az Rtv. 2. § (2) bekezdés b) pontjára és a Szolgálati Szabályzat 37. § (1)-(4) bekezdéseire – jogszerűen tartózkodott a helyszínen és biztosította a bírósági végrehajtást.

A rendelkezésre álló videofelvételek egyértelműen igazolják és bizonyítják azt, hogy a Panaszos nem volt hajlandó együttműködni a bírósági végrehajtóval. A felvételek igazolják továbbá azt is, hogy a Panaszos a számtalan rendőri felszólításra csak a végrehajtó eljárását és a végrehajtó személyét firtató kijelentésekkel és kérdésekkel reagált.

A felvételek alapján igazolható és bizonyítható továbbá az is, hogy a rendészeti osztályvezető több alkalommal jól hallható módon tájékoztatta a Panaszost arról, hogy a rendőrségnek nincs hatásköre a végrehajtó eljárását felülvizsgálni. A Panaszost többször felszólította, hogy működjön együtt a végrehajtóval, de a Panaszos erre nem volt hajlandó.

Mindezek alapján a Panaszos vonatkozásában felmerült a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetésének gyanúja.

Tekintettel arra a körülményre, hogy a sorozatos – a szabálysértés abbahagyására történt – rendőri felszólítást a Panaszos figyelmen kívül hagyta, az Rtv. 33. § (2) f) pontja kellő jogalapot szolgáltatott arra, hogy a rendőrök – a szabálysértést továbbfolytató – a Panaszost előállítsák, amely előállítás * órai kezdettel – a Rendőrkapitányságra – végre is hajtottak.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a Panaszos előállítása kellő jogalap birtokában, jogszerűen és az arányosság követelményeinek figyelembevételével került végrehajtásra, ezek alapján az előállítással kapcsolatos panasz alaptalan.

A panaszpont elbírálása kapcsán fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Panaszost több alkalommal felszólították, hogy az intézkedőkkel működjön együtt. A felszólítások ellenére a Panaszos nem működött együtt, holott az Rtv. 19. § (1) bekezdése értelmében – „*A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.*” – a rendőr „utasításának” engedelmeskednie kellett volna.

A Legfelsőbb Bíróság egy másik eset kapcsán korábban megállapította, hogy: „*(...) a felperes rendőri intézkedéssel szembeni panasz megtételével fejezheti ki egyet nem értését az ellene foganatosított intézkedéssel szemben, azonban a helyszínen – ellenszegülésével – nem bírálhatja felül a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőri felszólításnak egyet nem értés esetén is köteles eleget tenni.(...).*”²

3.) Előállítás időtartama

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

A Panasztestület e panasz kapcsán megállapította, hogy a szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig tartó mintegy három és fél órás előállítás súlyosan sértette a Panaszos személyi szabadsághoz való jogát, tekintettel arra, hogy vele szemben – az előállítás időtartama alatt – semmilyen eljárási cselekményt nem foganatosítottak.

A Rendőrkapitányságon *-n kelt, szám nélküli, az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a Panaszos előállítása *-n * órától * óráig (3 óra 40 perc) tartott.

² Lásd: BH2009. 382 – Az előállítás jogszerű annak a szabálysértést elkövetőnek, aki a rendőri intézkedésnek ellenszegül, és a demonstráció szándékával nem hagy fel (1994. évi XXXIV. törvény 33. §, 92.§, 93. §, 1989. évi III. törvény 2. §)

A rendelkezésre álló – a II. részben felsorolt – bizonyítási eszközök alapján nem állapítható meg, hogy a Panaszos előállítását követően végrehajtott, a jogszabályok által előírt garanciális jellegű adminisztrációs feladatok (tájékoztatások végrehajtása, adminisztrálása, letéti jegyzőkönyv felvétele, befogadás) pontosan mennyi időt vettek igénybe. Azonban az megállapítható, hogy a Panaszos vonatkozásában további érdemi intézkedés végrehajtására nem került során, szabadon bocsátásakor részére idézés került átadásra.

Az előállítás arányosságának kérdése minden esetben a törvényben foglalt zsinórmérték a „cél megvalósulása” alapján dönthető el. A jelen esetben a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont 1. fordulata alapján állították elő. E rendelkezés azonban explicit módon nem határozza meg az előállítás célját, csak az „okát” azaz a szabálysértés elkövetésének folytatását azután, hogy ennek abbahagyására a rendőr felszólította. Ilyen esetekben is meg kell azonban állapítani az előállítás célját. Kifejezett cél megjelölése hiányában a törvény általános rendelkezéseiből kaphat eligazítást a jogalkalmazó. Az Rtv. alapvető célja (amint a Rendőrségé is) a közrend védelme. A jelen esetre vetítve ez két célt jelöl ki. Egyrészt az engedetlenségben megvalósult jogsértő magatartás miatti felelősségre vonás biztosítását, másrészt, a további jogsértő magatartás elkövetésének megelőzését, a végrehajtás zavartalan lefolytatását, az abban részt vevők biztonságának garantálását. Tekintettel arra, hogy a Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatólevele szerint a végrehajtás, azaz az ingatlanok a jogosult részére történő birtokba adása zárcserével, majd azt követően annak hivatalos lezárásával *-én * órákor megtörtént, így a panaszos további 2 óra időtartamban történő fogvatartását a két fent meghatározott cél sem indokolta.

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján megállapítom, hogy a Panaszosnak a * órákor történő előállítása, majd – az előállító helyiségbe való befogadását követően – * órákor történt szabadon bocsátása közötti időben érdemi eljárási cselekményt nem hajtottak végre, ezért személyi szabadságának előállítással való korlátozása szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig tartott, erre tekintettel – a Panasztestület megállapításával egyetértve – a panasz e tekintetben megalapozott.

4.) A Panaszos kulcsosomójának eltűnése

A Panaszos panaszában azt állította, hogy a „letételezés” során kulcsosomója eltűnt.

A Rendőrkapitányság letéti tárgyakról szóló jegyzőkönyve szerint – amelyet a Panaszos aláírásával ellátott – a Panaszostól kulcsosomó nem került elvételre.

A Rendőrkapitányság vezetőjének jelentése szerint – a Panaszos szabadon bocsátásakor – a letéti tárgyak kiadásakor a Panaszos valamennyi vagyontárgyát visszakapta, amelyet aláírásával igazolt is. A Panaszos előállítása során nem jelezte, hogy a kulcsosomója hiányzik.

Tekintettel arra, hogy a Panaszos a letéti jegyzőkönyvön úgy nyilatkozott, hogy a valamennyi tőle elvett tárgyat visszakapta, szabadon bocsátásakor pedig nem kifogásolta, hogy valamelyik tárgya eltűnt volna, ezek alapján megállapítható, hogy a Panaszos a tőle elvett vagyontárgyát maradéktalanul visszakapta. **Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e vonatkozásban alaptalan.**

5.) A végrehajtóval szembeni rendőri intézkedés elmaradása

Az Rtv. 1. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„1. § (1) A rendőrség feladata az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés.

(2) A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:

- 1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését,*
- 2. szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében,*
- 3. ellátja a közbiztonságra veszélyes egyes eszközök és anyagok előállításával, forgalmazásával és felhasználásával kapcsolatos hatósági feladatokat,*
- 4. közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el,*
- 5. ellátja a közterület rendjének fenntartásával kapcsolatos rendészeti feladatokat,*
- 6. gondoskodik a büntetőeljáráshoz részt vevők és az eljárást folytató hatóság tagjainak személyi védelméről, valamint a büntetőeljáráshoz részt vevők, az igazságszolgáltatást segítő Védelmi Programjának (a továbbiakban: Védelmi Program) végrehajtásáról, továbbá védi a Magyarország szempontjából - külön jogszabályban meghatározott - különösen fontos személyek (a továbbiakban: védett személy) életét, testi épségét, őrzi a kijelölt létesítményeket,*
- 7. engedélyezi és felügyeli a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenységet,*
- 8. büntetés-végrehajtási feladatokat lát el,*
- 9. ellátja a rendkívüli állapot, a szükségállapot, a megelőző védelmi helyzet, a veszélyhelyzet és a váratlan támadás esetén a hatáskörébe utalt rendvédelmi feladatokat, továbbá rendkívüli állapot idején és váratlan támadás esetén közreműködik az államhatárt fegyveresen vagy felfegyverkezve átlépő személyek kiszorításában, valamint elfogásában és lefegyverzésében,*
- 10. őrzi az államhatárt, megelőzi, felderíti, megszakítja az államhatár jogellenes átlépését, ellátja a hatáskörébe utalt idegenrendészeti és menekültügyi feladatokat,*
- 11. ellenőrzi az államhatáron áthaladó személy- és járműforgalmat, a szállítmányokat - ide nem értve a Közösségi Vámkodekx létrehozásáról szóló 2913/92/EGK rendeletben meghatározott vámellenőrzést -, valamint végzi a határátléptetést, továbbá biztosítja a határátkelőhelyek rendjét,*
- 12. irányítja a határesemények kivizsgálásával megbízott magyar szervek tevékenységét, felügyeli az államhatár felmérésével, megjelölésével, a határjelek felújításával kapcsolatos munkák végzését,*
- 13. megteszi az államhatár rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet és a tömeges méretű migráció kezeléséhez szükséges intézkedéseket, továbbá elhárítja az államhatár rendje ellen irányuló erőszakos cselekményeket,*
- 14. elvégzi az e törvényben meghatározott belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési célú ellenőrzést,*
- 15. Magyarországon területén*
 - a) felderíti a terrorszervezeteket,*
 - b) megelőzi, felderíti, illetve elhárítja magánszemélyek, csoportok, szervezetek terrorcselekmény elkövetésére irányuló törekvéseit és megakadályozza azt, hogy bűncselekményt kövessenek el,*

c) megakadályozza, hogy magánszemélyek, csoportok, szervezetek terrrorszervezet működését anyagi források biztosításával vagy más módon elősegítsék,

16. elvégzi a részére törvényben vagy kormányrendeletben megállapított, valamint az Európai Unió kötelező jogi aktusából vagy nemzetközi szerződésből eredő egyéb feladatokat, valamint 17. részt vesz az Egyesült Nemzetek Szervezete, az Európai Unió, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet, az Észak-atlanti Szerződés Szervezete keretében szervezett, vagy nemzetközi szerződés alapján a béketámogató és polgári válságkezelési feladatokban.”

Az Rtv. 2. § (1), (2), (3) és (4) bekezdései szerint:

„2. § (1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

(2) A rendőrség a feladatának ellátása során

a) együttműködik az állami és a helyi önkormányzati szervekkel, a társadalmi és a gazdálkodó szervezetekkel, az állampolgárokkal és azok közösségeivel;

b) segítséget nyújt - jogszabályban meghatározott esetben - az állami és a helyi önkormányzati szervek hivatalos eljárásának zavartalan lefolytatásához;

c) támogatja a helyi önkormányzatoknak és az állampolgárok közösségeinek a közbiztonság javítására irányuló önkéntes tevékenységét.

(3) A rendőrség a feladatának ellátása során pártbefolyástól mentesen jár el.

(4) A rendőrség külön törvény, az Európai Unió kötelező jogi aktusa vagy nemzetközi szerződés alapján együttműködik a külföldi és a nemzetközi rendvédelmi szervekkel, fellép a nemzetközi bűnözés ellen. Nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusa alapján - rendészeti feladatai ellátása során - magyar rendőr külföldön, rendőrségi vagy határrendészeti feladatokat ellátó külföldi szerv tagja Magyarországon területén törvényben, illetve nemzetközi szerződésben meghatározott rendőrségi jogosítványokat gyakorolhat.”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülmény vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 13. § (2) bekezdés szerint:

„(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 39. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A végrehajtási eljárásban a rendőr kirendelésének törvényességéért a végrehajtást elrendelő szerv vezetője a felelős.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 37. § (1) és (3) bekezdései szerint:

„(1) Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszer-cselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá – ha a végrehajtási kényszer-cselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására

létrehozott szerv közreműködését kéri – végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt.

(3) A rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszercselekményt nem foganatosíthat, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt. A rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől.”

A Panaszos panaszában a bírósági végrehajtó tevékenységének jogosultságát és jogszerűségét, továbbá az önálló bírósági végrehajtást végző személy végrehajtói kinevezésének a körülményeit kifogásolta. A Panaszos követelte a helyszínen a rendőröktől, hogy a végrehajtót – az említettek miatt – tartóztassák le, de a rendőrök nem kezdeményeztek intézkedéseket.

Az Rtv. 1. §-a és az Rtv. 2. §-a részletesen rendelkezik a rendőrség feladatairól. A törvényi rendelkezés nem tartalmaz kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy a rendőrségnek más hatósági jogkör gyakorlására feljogosított hatóság tevékenységét és a hatósági jogkörében folytatott eljárásainak törvényességi felügyeletét ellássa, továbbá munkatársainak kinevezési gyakorlatát vizsgálja.

Ugyanakkor a Szolgálati Szabályzat 37. § (1) és (3) bekezdése részletes rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy egy végrehajtás alkalmával kirendelt rendőr milyen konkrét feladatokat, intézkedéseket hajthat végre, illetve milyen cselekményeket nem végezhet a végrehajtás helyszínén. Ezek alapján a rendőr az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonságához segítséget nyújt, a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, végrehajtja a bírósági intézkedésben meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt, az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől. A rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszercselekményt nem foganatosíthat, rakodási szállítási munkában nem vehet részt.

Megjegyezendő, hogy az Rtv. 39. § (2) bekezdése értelmében a végrehajtási eljárásban a rendőr kirendeléséért nem a rendőrség, hanem a kirendelést elrendelő szerv vezetője tartozik felelősséggel.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a helyszínen megjelent rendőröknek nem volt feladatuk a végrehajtó bármilyen jellegű intézkedései, vagy eljárási cselekményei törvényességének a vizsgálata.

Mindezeket figyelembe véve megállapítom, hogy a végrehajtó által foganatosított intézkedések felülvizsgálata tárgyában a Rendőrséget az Rtv. 13. § (1) bekezdésében rögzített intézkedési kötelezettség nem terhelte, részrehajlással vádolható rendőri intézkedés foganatosítására (Rtv. 13. § (2) bekezdés) nem került sor, így a panasz e vonatkozásban alaptalan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV cikk, XIII. cikk és a XXIV. cikk;
- A polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulata, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. § (1) és (2) bekezdése, 2. § (1), (2), (3), és (4) bekezdése, 2. § (2) bekezdés b) pontja, 13. § (1) és (2) bekezdése, 20. § (2) bekezdése, 33. § (2) bekezdés f) pontja, 33. § (3) bekezdése, 39. § (2) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93. § (6), (7) bekezdése;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 37. § (1) és (3) bekezdése;
- A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 45. § (1) bekezdése;
- A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 216. § (1) bekezdése.

Budapest, 2015. október 26.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos